

have ligget paa vort Bord, og som vi kunde have taget til Udgangspunkt for vor Behandling. Naturligvis er der ogsaa kommet noget ud af Forsvarskommissionen i saa Henseende, men det er senere forsvundet.

Ikke desto mindre har det sin Interesse at se, hvad det er, de sagkyndige have præsteret hidindtil. Jeg vil nu først nævne den nuværende Fæstning om København. Den blev som bekendt anlagt provisorisk, d. v. s., Regeringen satte Folketinget ganske ud af Spillet, tog Pengene og byggede Fæstningen ganske saadan, som den daværende Regering vilde have, at den skulde være. Den daværende Regering havde altsaa frie Hænder, tog sig frie Hænder og kunde gøre i saa Henseende, hvad den vilde, og man maa altsaa gaa ud fra, at den daværende Regering nøje har taget de sagkyndige paa Raad og nøje har fulgt deres Raad, saa at det, der kom frem, var noget fuldkomment, noget fuldent, noget, som kunde staa for de sagkyndiges Dom, noget, der efter de sagkyndiges Betragtning var fuldstændig rigtigt. Men det er jo ikke Tilfældet. Om den nuværende Befæstning have vi jo for længe siden af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) hørt Udtalelser, som han har vedkendt sig her i Tinget og ogsaa vedkendt sig paa sine Vælgermøder. Dog maa jeg bemærke, at da han gentog disse Udtalelser her, havde de en noget afsvækket Form, de havde ikke den skarpe Form, han tidligere havde givet dem. Dette ærede Medlem har om vort hele Forsvar, som det nu er, sagt, at det er værre end intet Forsvar (N. P. Jensen, [Københavns 3die Valgkreds]: Det har jeg aldrig sagt). Jeg har ikke set, at det nogen Sinde er blevet tilbagekaldt, men naar det ærede Medlem nu fralægger sig det, kan man blot holde sig til de Udtalelser, han fremkom med her forleden, og hvori han sagde, at det Forsvar, vi nu have, ikke dur (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Jeg har sagt, at vi intet Forsvar have.) Ja, ja, jeg har i alt Fald gentagne Gange i Aarenes Løb læst, at det ærede Medlem skal have sagt, at dette Forsvar var værre end intet Forsvar. Men den Forskel har ikke megen Betydning, for jeg kommer til det Resultat, at det Forsvar, vi ville faa efter det Forslag, der her foreligger, det er faktisk værre end intet Forsvar. Og jeg anser et Forsvar, som intet Forsvar er, for værre end intet Forsvar. Thi for det første er det

værre paa den Maade, at det koster en umaadelig Masse Penge, som vi have Brug for til mange andre Ting, men det er ogsaa værre derved, at, som det ogsaa er paaapeget, en Fæstning omkring København vil hidkalde Krigen over Danmark, saa at det derigennem vil føre os i national Ulykke.

Det ærede Medlem sagde desuden i sin Tale her forleden, at man havde ment, at den nuværende Fæstning om København kunde beskytte Byen mod Bombardement, men at det aldeles ikke var Tilfældet. Det er jo et Spørgsmaal, som i Aarenes Løb har været diskuteret tidt og ofte, og vi Socialdemokrater have mange Gange paaapeget, at denne Fæstning aldeles ikke vil beskytte Byen mod et Bombardement. Saa er det imidlertid fra de sagkyndiges Side blevet sagt: Jo, naar Fæstningsværkerne ligge saa langt ude, som de gøre, er Byen sikret mod Bombardement. Men nu konstaterer det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), at vi havde Ret, Fæstningen sikrer ikke Byen mod et Bombardement hverken til Land- eller Søside. Men saa forekommer det mig ganske mærkeligt, at man kan stille sig paa det Standpunkt, at man siger: Lad os saa foretage nogle Udbedringer hist og her ved den nuværende Fæstning. Derved bliver den jo efter min Mening ikke bedre i disse Henseender, aldeles ikke, den er ubrugelig, den dur ikke, den maa sløjfes, den er en Fare for vor By og vort Land.

Men naar man nu ser, hvorledes de sagkyndige i Forsvarskommissionen have stillet sig, og hvad de senere ere komne frem med, ser man, hvorledes Standpunkterne forandres. Hvad Fæstningen angaar, foreslog de tilforordnede i Forsvarskommissionen at forstærke den ved en Linie af Forter, som skulde strække sig fra Taarbæk til Furesøen, og nogle Forpostværker langs Vestfronten. Det var Resultatet af 6—7 Aars Overvejelser, og man maatte da tro, at det saa maatte være de sagkyndiges virkelige Mening, de der kom frem med. Men da vi fik Regeringens Forslag, fik vi noget andet at se. Saa var denne Linie fra Taarbæk til Furesøen ganske kasseret, den var ganske borte, og den højtærede Konseilspræsident foreslog en ny Linie af fremskudte Forter fra Vedbæk ned til Mosede ved Køge Bugt. Men nu er ogsaa denne nye Linie forladt, og jeg antager, — det har jo været paa Tale her i Tinget, og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) erklærede det forleden —, at Generalstaben havde forladt det oprinde-